

Arrest

nr. 282 103 van 19 december 2022
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DELHEZ
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. DELHEZ en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 23 januari 2020 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 27 januari 2020 om internationale bescherming. Op 10 april 2020 wordt dit verzoek om internationale bescherming onontvankelijk verklaard door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) omdat Oostenrijk geacht werd verantwoordelijk te zijn voor de behandeling van het verzoek.

1.2. Verzoeker komt volgens zijn verklaringen op 6 december 2020 België opnieuw binnen zonder enig identiteitsdocument en dient op 9 december 2020 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 25 februari 2021 wordt dit verzoek onontvankelijk verklaard door de DVZ omdat Oostenrijk geacht werd verantwoordelijk te zijn voor de behandeling ervan. Deze beslissing wordt op 24 november 2021 ingetrokken en België wordt alsnog verantwoordelijk geacht voor de behandeling van verzoekers tweede

verzoek om internationale bescherming. Nadat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 december 2021 een beslissing houdende een ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) neemt, beslist de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) op 26 juli 2022 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 29 juli 2022 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een soennitische Koerd, bent u op 9 augustus 1992 geboren te Zakho (provincie Dohuk) in Noord-Irak en beschikt u over de Irakese nationaliteit. U bent tot het tweede middelbaar naar school gegaan. U bent vanaf 2008 beginnen werken als kok, later ook als vrachtwagenchauffeur en als chef-kok in een restaurant. In 2013 huwde u met R(...) S(...) M(...). Jullie hebben twee kinderen: D(...) (°28/11/2015) en J(...), van wie u de geboortedaam niet kent aangezien zij geboren is nadat u al uit Irak was vertrokken.

Van 2016 tot 2018 zou u een relatie gehad hebben met een zekere S(...) S(...), een buurman met wie u voordien al een goede band had. Op 28 januari 2018 zou uw echtgenote jullie in huis betrappt hebben terwijl jullie naakt bij elkaar in bed lagen. Uw echtgenote was in shock en schreeuwde dat ze u zou laten boeten voor wat u gedaan had. U ontvluchtte de woning met S(...) en uw echtgenote contacteerde onmiddellijk haar broer en vader om hen op de hoogte te brengen van wat ze zojuist had gezien. U zou naar uw geboortedorp zijn gevlucht. U zou hier twee dagen zijn verbleven. Op de derde dag zou u via de telefoon van uw broer G(...) hebben vernomen dat S(...) S(...) was gearresteerd en werd vastgehouden. Uw broer zou u hebben aangeraden het land te verlaten, daar uw echtgenote ook klacht tegen u had ingediend. U verliet Irak op 31 januari 2018. Via de Balkanroute bent u vervolgens tot in Oostenrijk gereisd, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. Dit verzoek werd afgewezen. Op 23 januari 2020 bent u naar België gereisd en op 27 januari 2020 diende u in België een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 10 april 2020 werd uw verzoek om internationale bescherming onontvankelijk verklaard door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) omdat Oostenrijk geacht werd verantwoordelijk te zijn voor de behandeling van uw verzoek. U zou na verloop van tijd teruggekeerd zijn naar Oostenrijk, waar u een aantal maanden verbleef en waar u op 13 juni 2020 opnieuw een verzoek om internationale bescherming indiende. Vervolgens zou u naar Duitsland gereisd zijn waar u op 7 september 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende. Na enkele maanden keerde u opnieuw terug naar België waar u op 7 december 2020 aankwam en waar u op 9 december 2020 een tweede verzoek om internationale bescherming indiende. Op 25 februari 2021 werd uw verzoek om internationale bescherming opnieuw onontvankelijk verklaard door de DVZ omdat Oostenrijk geacht werd verantwoordelijk te zijn voor de behandeling van uw verzoek. Deze beslissing werd vervolgens op 24 november 2021 ingetrokken en België werd alsnog verantwoordelijk geacht voor de behandeling van uw tweede verzoek. Uw tweede verzoek werd vervolgens ontvankelijk verklaard op 20 december 2021. Ter staving van uw verzoek legde u geen documenten voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van vluchteling u niet kan worden toegekend, dit omwille van onderstaande redenen.

U verklaarde gedurende twee jaar een relatie te hebben gehad met een zeker S(...), een buurman van u. Nadat op een gegeven moment uw echtgenote jullie op heterdaad had betrappt terwijl jullie naakt in bed lagen, zou u dermate grote problemen hebben gekend dat u het land bent moeten ontvluchten. Er rijzen evenwel twijfels over uw verklaringen als zou u een relatie hebben gehad met S(...).

Zo legde u weinig geloofwaardige verklaringen af over het moment waarop S(...) naar u toe avances had gemaakt. U lichtte toe dat jullie elkaar al lang kenden, maar op een gegeven moment zou S(...) zijn gevoelens hebben geuit naar u toe via de telefoon. Hij zou toen in een chatgesprek hebben laten weten dat 'hij een man wilde neuken die niets zou terug doen'. U zou hierop gezegd hebben dat men zoiets niet aan de telefoon bespreekt. Het is evenwel weinig geloofwaardig in de Irakese context dat S(...) dergelijke expliciete taal zou gebruikt hebben om zijn homoseksuele gevoelens te uiten naar u, een buurman die hij al lang kende en van wie hij helemaal niet zeker was dat deze gevoelens wederzijds zijn. Ook was bovendien gehuwd en had een kind, iets wat S(...) als buurman ook wist. Dat jullie dan wel al langere tijd een goede (vriendschaps)band hadden kan hier geen ander licht op werpen, temeer daar uit uw verklaringen nergens blijkt dat er tussen u en S(...) voordien al 'aftastende' gesprekken hadden plaatsgevonden waaruit S(...) zou kunnen afleiden dat u zijn gevoelens zou beantwoorden. Dat S(...) dan ook nog eens het risico nam om te communiceren via geschreven boodschappen, waardoor er tastbare bewijzen werden achtergelaten, maakt het nog meer ongeloofwaardig. U lichtte even later toe dat S(...) eerst in een chatgesprek voorzichtig had gepolst over of u te vertrouwen was omdat hij u iets confidentieels wilde toevertrouwen. Vervolgens zou hij hebben laten weten dat hij verliefd was op u. Dit laatste toevertrouwen in een geschreven chatgesprek met dus alle tastbare bewijzen van dien, blijft evenzeer opmerkelijk in de Irakese context, waar homoseksuele relaties verboden zijn en zich heel erg in de taboesfeer bevinden. Uzelf beweerde overigens S(...) hier uitdrukkelijk op te hebben gewezen toen u hem later in het face to face gesprek sprak en zei dat hij moest oppassen want dat het onderhouden van homoseksuele relaties kan leiden tot gevangenisstraffen (zie notities persoonlijk onderhoud 25 april 2022, vraag 76). U werd vervolgens gevraagd wanneer er dan sprake was van die zeer expliciete seksuele bewoordingen. U verklaarde nu dat hij dit had gezegd nadat u hem had opgebeld, hoewel u nochtans eerder had verklaard dat dit werd gezegd in een geschreven chatgesprek. Bovendien verklaarde u nu dat hij u het volgende zou gezegd hebben: 'ik wil dat jij me neukt', terwijl u eerder had verklaard dat S(...) 'een man wilde neuken die niets zou terug doen'. Dit is een opmerkelijk verschil. Immers in uw eerste versie wordt er duidelijk verwezen naar een actieve rol in hoofde van S(...) met betrekking tot zijn seksuele fantasie terwijl in uw tweede versie er sprake is van een passieve rol in hoofde van S(...) met betrekking tot zijn seksuele fantasie (zie notities persoonlijk onderhoud 25 april 2022, vragen 62-72). Tijdens het persoonlijk onderhoud van 1 februari 2022 verklaarde u eveneens dat hij in een chatgesprek uitdrukkelijk had verklaard dat hij op u verliefd was en toen u om verduidelijking vroeg zou hij u geschreven hebben dat hij meer bij u wilde zijn en dichterbij wilde komen. U verwees tijdens dit persoonlijk onderhoud nergens naar de expliciete bewoordingen die u wel liet optekenen tijdens het persoonlijk onderhoud van 25 april 2022). Wat er ook van zij, het is bovendien erg opmerkelijk dat deze chatgesprekken tussen S(...) en uzelf voor u het moment waren dat u plots bij uzelf ontdekte dat u homoseksuele gevoelens koesterde, hoewel u toen al 23 jaar oud was en S(...) al jaren kende als een goede buurman (zie notities persoonlijk onderhoud 1 februari 2022, vragen 140-152). Dat u nooit eerder bij uzelf dergelijke gevoelens heeft ontdekt, is op zijn zachtst gezegd opvallend te noemen.

Vervolgens is het opmerkelijk dat u, die beweert gedurende twee jaar een relatie te hebben gehad met S(...), niet goed weet of deze vóór u nog andere relaties heeft gehad. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 25 april 2022 verklaarde u eerst dat S(...) u nooit verteld had of hij ooit met iemand anders een relatie had gehad. U werd er vervolgens op gewezen dat u tijdens het persoonlijk onderhoud van 1 februari 2022 in dit verband andere verklaringen had afgelegd. U verklaarde toen dat S(...) geen relatie had met een vrouw zoals u dat wel had en ook dat u niet kon zeggen of S(...) homo- dan wel biseksueel is. U wist wel te zeggen dat hij een tijdje vóór jullie relatie met een meisje telefonisch contact onderhield en dat hij daarna hiermee gestopt was. U voegde eraan toe dat hij voor de rest geen andere relaties had gehad (zie notities persoonlijk onderhoud 1 februari 2022, vragen 170-171). U werd met deze tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd. U ontkende de verklaringen van 1 februari 2022 te hebben afgelegd. U lichtte toe dat u enkel had gezegd dat hij het nooit over vrouwen of meisjes had. Voor u maakte dit overigens niet uit, voor u was het immers enkel belangrijk te weten of hij relaties had gehad met andere mannen en in dit verband heeft hij nooit over andere mannen of jongemannen gesproken. Toen u vervolgens ermee geconfronteerd werd dat u tijdens het persoonlijk onderhoud van 1 februari 2022 eveneens had verklaard dat S(...) een tijd lang contact heeft gehad met een meisje, dat hij er dan mee gestopt is, dat hij niet veel voelde voor vrouwen, dat vrouwen veel klagen en zagen en dat hij zich graag van al dat gedoe wilde afhouden, verklaarde u plots dat er eerder tijdens dit persoonlijk onderhoud niet expliciet was gevraagd naar eerdere relaties met meisjes. U voegde eraan toe dat relaties met meisjes/vrouwen normaal zijn en u bevestigde even later dat hij wel degelijk een relatie heeft gehad met een meisje (zie notities persoonlijk onderhoud 25 april 2022, vragen 81-85). Uw verklaringen in dit verband zijn duidelijk incoherent. Wat er ook van zij, het is opmerkelijk dat u die beweert gedurende twee jaar een relatie te hebben gehad met S(...), nooit uitdrukkelijk naar zijn vroeger liefdesleven heeft geïnformeerd. U lichtte toe dat dit was omdat u geen gevoelige vragen wilde stellen vooral omdat hij zo bang en voorzichtig was dat u over zijn

geaardheid zou spreken tegenover andere mannen. Deze uitleg kan niet overtuigen. Immers naar eigen zeggen zou S(...) zich pas kwetsbaar hebben durven opstellen en zijn homoseksuele gevoelens naar u hebben durven uiten nadat hij zich ervan had vergewist dat u zijn vertrouwen niet zou beschamen (zie notities persoonlijk onderhoud 25 april 2022, vragen 71 en 80). Vanuit deze context waarbij er dus een wederzijds vertrouwensklimaat ontstaan is tussen jullie beiden, is het dan ook geen grote stap om verdere informatie te delen over elkaars vroeger liefdesleven. Het is dan ook opmerkelijk te noemen dat jullie enerzijds redelijk expliciet hebben gecommuniceerd over elkaars homoseksuele gevoelens naar elkaar toe, maar dat u anderzijds het te intiem en voor S(...) te intimiderend vond om te informeren naar zijn vroeger liefdesleven of hoe hij bij zichzelf heeft ontdekt dat hij homoseksuele gevoelens heeft (zie notities persoonlijk onderhoud 25 april 2022, vragen 86 en 87 en zie notities persoonlijk onderhoud 1 februari 2022, vragen 169 en 172).

Voorts is uw reactie en uw houding nadat u door uw eigen echtgenote op heterdaad betrapt was, opmerkelijk te noemen. U verklaarde met S(...) meteen weggelopen te zijn en vervolgens zou u een aantal dagen zijn ondergedoken in uw ouderlijk dorp, Demka. U werd gevraagd waarom u niet was samengebleven met S(...) toen jullie op de vlucht waren geslagen. U had immers laten optekenen dat S(...) door u ergens in de buurt was afgezet op straat (zie notities persoonlijk onderhoud 25 april 2022, vraag 36). U antwoordde dat S(...) niet wilde vluchten en u had in eerste instantie evenmin de intentie om te vluchten uit Irak. U wilde het eerst namelijk goed maken met uw echtgenote. Uw relatie met uw echtgenote, jullie dochter, uw wagen: u wilde dit alles niet op het spel zetten. U werd gevraagd of u op dat ogenblik dan dacht dat de situatie zich wel zou oplossen. U antwoordde hierop positief. U werd erop gewezen dat u nochtans op verschillende momenten had laten optekenen dat jullie relatie verboden was, dat er een groot taboe rond bestaat en dat jullie zelfs gevangenisstraffen riskeerden (zie notities persoonlijk onderhoud 25 april 2022, vragen 76 en zie ook notities persoonlijk onderhoud 1 februari 2022, vragen 60, 84, 140). U werd er voort s nog op gewezen dat het bijgevolg erg opmerkelijk is dat u er zo gerust in was dat alles zichzelf wel zou oplossen. U antwoordde dat u op dat ogenblik nog wel dacht dat u uw echtgenote zou kunnen overtuigen om toch bij u te blijven. Nochtans bleek even later uit uw verklaringen dat zij er onmiddellijk mee had gedreigd om alles rond te bazuinen en zelfs er een schandaal van te maken voor uzelf. U werd er opnieuw op gewezen dat gegeven deze reactie van uw echtgenote, u bezwaarlijk kon veronderstellen dat de situatie zich gemakkelijk zou oplossen. U repliceerde hierop dat u er toch van overtuigd was dat ze wel zou bijdraaien en dat ze later wel naar u zou luisteren en jullie gezin niet zou verwoesten (zie notities persoonlijk onderhoud 25 april 2022, vragen 27-33). Deze uitleg is weinig overtuigend. Vanuit deze optimistische zienswijze van uzelf ten opzichte van de hele situatie, is het dan bovendien heel erg opmerkelijk dat u meteen naar Demka, uw ouderlijk dorp bent gevlucht waardoor u dus niet bij uw echtgenote bent gebleven om te trachten haar te overtuigen om voor u te blijven kiezen en dus niets te gaan rondbazuinen en een schandaal te creëren met onherstelbare schade tot gevolg voor uzelf en jullie gezin. U antwoordde hierop dat u uw echtgenote enkele dagen de tijd wilde geven om kalm en rustig te worden, maar zij zou vervolgens meteen de officiële instanties en haar familie op de hoogte hebben gebracht van hetgeen zich had afgespeeld. Iets wat uw echtgenote u ook uitdrukkelijk had meegedeeld toen ze u en S(...) betrapte. Uw verklaring dat u haar tijd wilde geven om tot rust te komen, kan dan ook allerminst overtuigen. Door enkele dagen onder te duiken gaf u de controle over de situatie immers volledig uit handen en dit terwijl uw echtgenote uitdrukkelijk ermee gedreigd had u een lesje te zullen leren (zie notities persoonlijk onderhoud 25 april 2022, vraag 32). U werd hiermee geconfronteerd. U antwoordde hierop dat u op dat moment niet logisch en goed kon nadenken en plannen (zie notities persoonlijk onderhoud 25 april 2022, vragen 49 en 50). Deze uitleg kan evenmin overtuigen.

In dit verband dient nog te worden gewezen op volgende tegenstrijdigheid. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 1 februari 2022 verklaarde u dat u naar Demka was gevlucht. U bevestigde dat dit het dorp is waarvan uw familie afkomstig is. Op de vraag of jullie daar nog een huis hadden, antwoordde u negatief. U lichtte toe dat u enkele dagen in uw auto had doorgebracht (zie notities persoonlijk onderhoud 1 februari 2022, vragen 119-122). Tijdens het persoonlijk onderhoud van 25 april 2022 verklaarde u dan weer wel degelijk in jullie ouderlijke woning te hebben verbleven in het dorp Demka. Toen u op uw tegenstrijdige verklaringen in dit verband werd gewezen, verklaarde u dat tijdens het vorig persoonlijk onderhoud de vraag niet werd gesteld waar u precies had verbleven in de periode dat u was ondergedoken in Demka. U lichtte nu toe dat u in deze periode afwisselend in het huis en in uw wagen verbleef (zie notities persoonlijk onderhoud 25 april 2022, vragen 40-48).

Tijdens het persoonlijk onderhoud van 25 april 2022 werd u gevraagd wanneer u voor het eerst terug contact heeft gehad met uw vader nadat u het land was uit gevlucht. U antwoordde dat u het niet meer goed wist maar u vermoedde dat het ongeveer 2 à 2,5 jaar geleden was. U zou toen aan uw vader gezegd hebben dat u uw kind miste en dat u wenste terug te keren naar Irak. Uw vader zou hierop gezegd hebben

dat u kon terugkeren, dat het uw keuze was, maar dat hij niets voor u kon betekenen en ook dat u vijf jaar en één maand in de gevangenis zou moeten zitten als u zou terugkeren. U werd erop gewezen dat u tijdens het vorig persoonlijk onderhoud heel andere verklaringen had laten optekenen in verband met dit eerste gesprek tussen uzelf en uw vader. U verklaarde toen namelijk dat uw vader begon te spuwen, dat hij u meegaf dat u kon oprotten en dat hij u na het gesprek volledig zou hebben geblokkeerd op sociale media (zie notities persoonlijk onderhoud 1 februari 2022, vraag 192). Hoewel u wel degelijk was gevraagd om het eerste contact tussen uzelf en uw vader te beschrijven, wees u er in eerste instantie dat uw verklaringen van zojuist betrekking hadden op een later gesprek tussen uzelf en uw vader, nadat het contact tussen jullie beiden terug was hersteld. Wat er ook van zij, even later ontkende u ooit te hebben verklaard dat uw vader begon te spuwen en te schelden op u en ermee had gedreigd u op alle sociale media te zullen blokkeren. U gaf wel toe dat hij hard had gereageerd bij het eerste contact dat u met hem had nadat u uit het land was gevlucht (zie notities persoonlijk onderhoud 25 april 2022, vragen 89-96). Uw verklaringen in dit verband zijn opnieuw incoherent te noemen.

U werd voorts gevraagd te beschrijven hoe het contact met uw familieleden terug hersteld is geraakt nadat u het land was uit gevlucht. U lichtte toe dat u uw zussen had gecontacteerd via facebook en dat u aan hen had gevraagd om voor u te bemiddelen om de relatie met uw ouders te herstellen. Vervolgens zou u eerst telefonisch contact hebben gehad met uw moeder. Er werd u gevraagd wat er in dit gesprek tussen uzelf en uw moeder gezegd is geweest. U lichtte toe dat ze u duidelijk had gemaakt dat ze u heel erg had gemist omdat u haar oudste zoon was. Toen u werd gevraagd of er ook iets over uw problemen was gezegd geweest, verklaarde u dat het heel beperkt aan bod was gekomen. Uw moeder zou enkel gezegd hebben dat ze haar kleindochter niet meer mocht zien en ook dat S(...) in de gevangenis was opgesloten. Op de vraag of ze over u persoonlijk iets had gezegd met betrekking tot uw problemen vroeg u zich af wat hiermee bedoeld werd. U werd erop gewezen dat u tijdens het vorig persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk had verklaard dat uw moeder tijdens dit telefoongesprek naar arrestatiebevelen had verwezen (zie notities persoonlijk onderhoud 1 februari 2022, vraag 198). U gaf nu toe dat u ernaar had gevraagd (zie notities persoonlijk onderhoud 25 april 2022, vragen 104-109). Het feit dat u pas na lang doorvragen bevestigt dat er in dit telefonisch gesprek tussen uzelf en uw moeder naar de arrestatiebevelen werd verwezen, doet verder twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Uw verklaringen zijn ook in dit verband weinig coherent te noemen. Bovendien werd u gevraagd om deze twee arrestatiebevelen tegen u voor te leggen. Gelet op het feit dat het contact tussen uzelf en uw familie volledig hersteld is geraakt, zou dit niet erg moeilijk mogen zijn. U antwoordde hierop dat u niet heeft gevraagd aan uw ouders om deze op te sturen. U lichtte toe dat deze bevelen ongeveer vier jaar geleden waren verstuurd en u vroeg zich luidop af wat u met deze bevelen zou moeten aanvangen. U werd erop gewezen dat van een asielzoeker, die beweert dat er enkele arrestatiebevelen tegen hem zijn uitgevaardigd omwille van zijn problemen in zijn herkomstland, redelijkerwijze mag verwacht worden dat hij een inspanning zou hebben geleverd om deze arrestatiebevelen – documenten die zijn verklaringen en beweerde vrees zouden kunnen staven – te bekomen en voor te leggen aan de instanties bij wie hij om internationale bescherming verzoekt. Er werd afgesproken dat u enkele dagen de tijd kreeg om deze stukken alsnog voor te leggen (zie notities persoonlijk onderhoud 1 februari 2022, vragen 199-204). Tijdens het persoonlijk onderhoud van 25 april 2022 verklaarde u in dit verband sterk te vermoeden dat de arrestatiebevelen door uw ouders zijn afgegeven bij de politie. Op de vraag of u nog naar deze bevelen had geïnformeerd bij uw ouders sinds het vorig persoonlijk onderhoud van 1 februari 2022, gaf u een negatief antwoord. U lichtte toe dat u zich dood schaamde over de hele kwestie en u wilde dat ze de hele kwestie zouden vergeten. Nochtans was u tijdens het vorig persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geweest op het belang van deze arrestatiebevelen en werd er dus bij u aangedrongen om u hierover verder te informeren bij uw ouders. U liet nog optekenen dat het voor u te moeilijk was om bij uw ouders hiernaar te informeren en zo het schandaal weer op te rakelen. Nochtans diende u enkel te vragen of uw ouders de genoemde arrestatiebevelen tegen u konden opsturen zodat u deze kon voorleggen (zie notities persoonlijk onderhoud 25 april 2022, vragen 9-13). Dat u heeft nagelaten enige inspanning ter zake te doen, hoewel u er uitdrukkelijk om werd gevraagd tijdens het vorig persoonlijk onderhoud, getuigt van een onverschillige houding in uw hoofde en ondermijnt verder uw algemene geloofwaardigheid.

Tot slot dient nog te worden gewezen op het volgende. U verklaarde na uw relatie met S(...) geen relaties meer te hebben gehad met andere mannen. U lichtte toe dat u hier in België ook schrik heeft om betrappt te worden en vervolgens te zullen worden gedeporteerd. U werd gevraagd of u zich dan niet had geïnformeerd omtrent de situatie voor homoseksuelen in België, wat nochtans kan verondersteld worden gezien u omwille van de problemen gelinkt aan uw seksuele relatie met een man in Koerdistan, hier om internationale bescherming verzocht, antwoordde u ontkennend. U bevestigde even later ook dat u altijd gedacht had dat het ook in België verboden was om een homoseksuele relatie te onderhouden, net zoals dit het geval is in Koerdistan. Als u hiervan werkelijk overtuigd bent, is het evenwel bijzonder opmerkelijk

dat u hier in België een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend waarbij u verwijst naar uw biseksuele geaardheid en alle problemen die dit met zich heeft meegebracht. U werd hierop gewezen. U antwoordde vervolgens dat u gisteren uw advocate onder vier ogen had gesproken en zij zou u vervolgens hebben aangemoedigd om alles te vertellen. Zij zou u er ook op hebben gewezen dat al uw verklaringen tijdens de asielprocedure confidentieel worden behandeld. U werd vervolgens gevraagd of u nu bedoelde dat u voor het CGVS op 1 februari 2022 voor het eerst openlijk verklaringen aflegde over uw geaardheid. U bevestigde en u verklaarde dat u hier nooit eerder naar had verwezen. U verklaarde in het bijzonder voor de Oostenrijkse asielinstanties hierover met geen woord te hebben gerept. U voegde eraan toe dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) wel wat hints had verteld, maar ook dat u er geen duidelijke verklaringen over had afgelegd. Nochtans blijkt uit uw verklaringen afgelegd bij de DVZ dat u daar in niet mist te verstande bewoordingen had verwezen naar uw werkelijke probleem. Zo stelde u er uitdrukkelijk 'ik had een seksuele relatie met een vriend en dan heeft mijn vrouw ons betrapt (zie vragen lijst DVZ, vraag 5). Dat u aldus pas de dag voor uw onderhoud bij het CGVS op 1 februari 2022 voor het eerst over uw werkelijke problemen praatte met uw advocate die u vervolgens overtuigde om uw problemen uit de doeken te doen, snijdt geen hout. Dat u het onderhoud bij het CGVS en het interview bij de DVZ als één geheel beschouwt (vragen 183-191), kan hier hoegenaamd geen ander licht op werpen. Dat u aldus lijkt te zijn vergeten wat u voor de DVZ verklaarde is niet ernstig en ondermijnt bijkomend de waarachtigheid van uw relaas.

Rekening houdende met het geheel van bovenstaande vaststellingen dient te worden besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan uw relaas. De vluchtelingenstatus kan u bijgevolg niet worden toegekend. Evenmin komt u in aanmerking voor toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021 (beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Dohuk te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de COI Focus Irak - Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf, beschikbaar op of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig –, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en de Popular Mobilization Units (PMU) verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. Op 10 oktober 2021 werden er verkiezingen voor het Iraakse parlement georganiseerd. Deze verkiezingen zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De KDP kwam als grote winnaar uit de bus en Gorran werd de grootste verliezer. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olieinkomsten in 2021 bepaalt.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Terreurdaden die kunnen worden toegeschreven aan ISIS vinden nagenoeg niet plaats in de KAR. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. ISIS is wel aanwezig in het veeleer onherbergzame district Makhmour. De organisatie verricht er ontvoeringen, zet de plattelandsbevolking onder druk, vernielt essentiële infrastructuur en landbouwgebied, en voert gerichte aanslagen uit op plaatselijke notabelen. Dit leidde tot een ontruiming van verschillende dorpen in de regio. De Iraqi Security Forces (ISF) voerden in maart 2021 een grondoffensief uit in de regio waarbij zij werden gesteund door de internationale coalitie middels luchtbombardementen. De ISF en de peshmerga hebben hun krachten gebundeld in hun strijd tegen ISIS en opereren sinds mei 2021 vanuit een gemeenschappelijk coördinatiecentrum.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden in 2020 en 2021 verschillende keren het doelwit van raket- en droneaanvallen die worden toegeschreven aan sjiiitische milities omwille van de oplopende spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Hierbij vallen doorgaans geen slachtoffers. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in de noordelijke grensregio, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. In juli 2015 begon Turkije luchtaanvallen op PKK-doelwitten in Noord-Irak uit te voeren. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-doelwitten in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. Naast luchtaanvallen vinden er ook Turkse grondoperaties plaats. Het Turkse leger zette eveneens verschillende militaire bases op in Dohuk en Erbil. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. Veruit de meerderheid van de slachtoffers die vallen bij het conflict tussen het Turkse leger en de PKK zijn PKK-strijders maar er werd ook een beperkt aantal burgerslachtoffers en infrastructurele

schade opgetekend. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen - waaronder de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PJAK (Kurdistan Free Life Party) -, opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Deze aanvallen leidden tot ontheemding in de getroffen regio's maar uit de beschikbare informatie blijkt dat er zelden burgerslachtoffers bij vallen. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. In september 2021 kondigt de stafchef van het Iraanse leger aan harder te zullen optreden tegen de Iraans-Koerdische oppositiebewegingen die zich in Irak ophouden.

Ook in de KAR flakkerden er, ten slotte, de voorbije jaren herhaaldelijk protesten op over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidsperoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Het aantal burgerslachtoffers was evenwel zeer beperkt. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat meer dan 4.9 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. De KAR herbergt nog steeds het grootste aantal IDP's, meer dan 620 000 personen, waarvan de meerderheid afkomstig is uit de Centraal-Iraakse provincies.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op [https:// www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Bagdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Dohuk in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Dohuk een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Dohuk. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

In een eerste onderdeel van zijn middel voert verzoeker ter verklaring van de talrijke vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen betreffende zijn relatie met S. en de omstandigheden waarin hij gedwongen werd zijn land van herkomst te ontvluchten aan dat hij niet in staat was de hem gestelde vragen te beantwoorden. Hij stelt vooreerst dat hij zijn opleiding op de lagere school heeft moeten onderbreken en dat zijn lage opleidingsniveau impliceert dat hij zijn gedachten niet kan structureren en geen samenhangend antwoord kan geven. Hij betoogt “[d]at het echter aan tegenpartij is om zich aan te passen aan de asielaanvrager en de maatstaf van zijn antwoorden te bepalen overeenkomstig deze graad van opleiding” en meent dat dit *in casu* niet is gebeurd. Hij wijst verder op het culturele aspect van zijn vrees en licht toe dat homoseksualiteit in Irak een taboe is en dat het uiten van zijn mening over dit onderwerp of het beleven van zijn homoseksualiteit in Irak uiterst gevaarlijk kan zijn en kan leiden tot gevangenisstraffen of fysiek geweld van zowel de Iraakse autoriteiten als van de bevolking. Verzoeker stelt “[d]at het in deze context, en ondanks alle voorzorgsmaatregelen die de asielzoeker in België omringen, bijzonder moeilijk kan zijn voor een asielzoeker om zich uit te spreken over een onderwerp dat hij het grootste deel van zijn leven verborgen heeft gehouden”. Verzoeker vervolgt dat “de hoorzitting aangedreven door tegenpartij derhalve nog meer stress bezorgt, waardoor het voor hem moeilijker wordt coherent te antwoorden op de gestelde vragen, zonder dat de geloofwaardigheid van de vrees van verzoeker in twijfel wordt getrokken”. Hij meent dat moet worden vastgesteld “dat tegenpartij tijdens de hoorzitting geen rekening heeft gehouden met de kwetsbaarheid van verzoeker en zijn bijzondere situatie”.

In een tweede onderdeel van zijn middel hekelt verzoeker dat hij “op geen enkele wijze werd gehoord over zijn homoseksualiteit”. Hij stelt dat “hoewel hij in België werd ondervraagd over zijn homoseksualiteit, dit slechts summier gebeurde en in ieder geval niet toelaat rekening te houden met de werkelijke situatie van verzoeker”. Hij wijst er vervolgens op dat de Raad in zijn arrest met nr. 274 771 van 29 juni 2022 een beslissing van het CGVS vernietigd heeft en de zaak voor nader onderzoek betreffende de homoseksualiteit van de betrokken asielzoeker heeft terugverwezen. Hij meent dat het aan de verwerende partij was om hem “zowel in zijn land van herkomst als in België over zijn homoseksualiteit te ondervragen, *quod non*”.

In een derde onderdeel van zijn middel gaat verzoeker, onder verwijzing naar verslagen van Human Rights Watch van 23 maart 2022 respectievelijk “vier jaar geleden”, in op de behandeling van homoseksuelen in Irak.

In een vierde onderdeel van zijn middel gaat verzoeker in op de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad, waarover volgens hem in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat zij niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Hij geeft een theoretische toelichting bij het begrip ‘willekeurig geweld’ en past de verschillende criteria vervolgens toe op de situatie in Bagdad, zoals die blijkt uit de landeninformatie waarnaar verzoeker verwijst. Verzoeker uit verder kritiek op motieven die hij in de bestreden beslissing meent te kunnen lezen met betrekking tot de veiligheidssituatie in Bagdad.

Verzoeker vervolgt “[d]at de veiligheidssituatie in Bagdad en Irak even precair lijkt, maar in feite nog precairder en onstabiel is in de regio van herkomst van verzoeker”, ter staving waarvan hij citeert uit een niet nader genoemd verslag. Verzoeker besluit “[d]at het derhalve onjuist is te beweren dat de situatie in de provincie NINIVE, waaruit verzoeker afkomstig is, is gekalmeerd en dat verzoeker niet langer gevaar zou lopen indien hij naar zijn land van herkomst zou terugkeren”.

Verzoeker meent tot slot dat, in toepassing van de “sliding-scale test” van het arrest “Elgafaji” van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het Hof van Justitie), de mate van het willekeurig geweld vereist

door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet *in casu* lager moet liggen en merkt op dat hij “*de zoon van een voormalige hooggeplaatste in het leger van Saddam Hussein is*” en dat hij “*anderzijds verantwoordelijk is voor de veiligheid van de grootste raffinaderij van het land*”, doch dat de adjunct-commissaris dit geenszins vermeld heeft en er in het kader van zijn redenering helemaal geen rekening mee houdt. Verzoeker stelt verder dat “*het deel uitmaken van een bijzondere sociale groep nochtans een element vormt dat toestaat te bewijzen dat verzoekers specifiek om reden van personele elementen getroffen zijn*” en dat dit bevestigd werd door de Advocaat-Generaal bij het Hof van Justitie in diens besluiten in de zaak “*Elgafaji*”. Er bestaan, nog volgens verzoeker, ernstige aanduidingen dat hij in geval van terugkeer het risico loopt het slachtoffer te worden van nieuwe vervolgingen vanwege de sjiitische milities en aanslagen door IS.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus of, ten subsidiaire titel, de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Uiterst subsidiair vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te verwijzen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) voor nader onderzoek, “*met name wat betreft de mogelijkheid voor verzoeker om door tegenpartij te worden gehoord en om hem te ondervragen over zijn homoseksuele ervaringen zowel in Irak als in BELGIË*”.

2.1.2. Aan het verzoekschrift worden blijkens de inventaris volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

- stuk 3: het verslag “*Irak : Les violences envers les personnes LGBT restent impunies*” van Human Rights Watch van 23 maart 2022;
- stuk 4: het artikel “*L'Irak propose une loi qui interdit l'homosexualité*” uit Flair van 13 juli 2022;
- stuk 5: het artikel “*Quels sont les pays où l'homosexualité est encore un crime?*” uit Le Figaro van 6 september 2018;
- stuk 6: het artikel “*HRW dénonce les violences contre la communauté LGBT en Irak*” van Infobae van 23 maart 2022;
- stuk 7: informatie van de FOD Buitenlandse Zaken getiteld “*Voyager en Irak: Conseils au voyageurs*”;
- stuk 8: het verslag “*Annexe: Lois interdisant le comportement homosexuel en l'expression du genre, ou utilisées pour les punir, au Moyen-Orient et en Afrique du Nord*” van Human Rights Watch van april 2018.

2.2. Nieuwe elementen

De verwerende partij legt op 25 oktober 2022 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota neer waarin zij, naast informatie waarnaar reeds verwezen wordt in de bestreden beslissing, refereert aan het rapport “*Country Guidance: Iraq*” van EUAA van juni 2022.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adjunct-commissaris in dezen beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan zij werd genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) geen geloof wordt gehecht aan zijn relaas, namelijk dat hij in Irak gedurende twee jaar een relatie zou hebben gehad met zijn buurman S. en zijn echtgenote hen op gegeven moment zou hebben betrappt terwijl zij samen naakt in bed lagen, waardoor hij zijn land van herkomst diende te ontvluchten, nu (i) hij ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen aflegde over het moment waarop S. naar hem toe avances had gemaakt, (ii) hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over het vroegere liefdesleven van S. en niet aannemelijk is dat hij, die beweert gedurende twee jaar een relatie te hebben gehad met S., hier nooit uitdrukkelijk naar heeft geïnformeerd, (iii) hij geen overtuigende verklaringen heeft afgelegd over zijn reactie en houding nadat hij door zijn eigen echtgenote op heterdaad was betrappt, (iv) er sprake is van een tegenstrijdigheid waar hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud van 1 februari 2022 verklaarde dat hij gevlucht was naar Demka, het dorp waarvan zijn familie afkomstig is, maar ontkende dat zij daar nog een huis hadden en aangaf er in zijn wagen te hebben verbleven, terwijl hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud van 25 april 2022 dan weer verklaarde wel degelijk in de ouderlijke woning te hebben verbleven in Demka, (v) hij incoherente verklaringen heeft afgelegd over de inhoud van het eerste gesprek met zijn vader nadat hij zijn land van herkomst was ontvlucht, (vi) hij evenmin coherente verklaringen heeft afgelegd over de inhoud van het telefonisch gesprek dat hij met zijn moeder zou hebben gehad nadat hij zijn zussen gevraagd had voor hem te bemiddelen om de relatie met zijn ouders te herstellen, (vii) hij heeft nagelaten enige inspanning te doen om de twee arrestatiebevelen waarnaar zijn moeder zou hebben verwezen tijdens voormeld telefoongesprek voor te leggen, niettegenstaande dit uitdrukkelijk werd gevraagd (viii) zijn beweringen als zou hij in België na zijn relatie met S. geen relaties meer hebben gehad met andere mannen uit schrik om betrappt te worden en te worden gedepoteerd en pas de dag voor zijn eerste onderhoud op het CGVS voor het eerst openlijk over zijn problemen hebben gepraat met zijn advocate, die hem er vervolgens van zou hebben overtuigd om alles te vertellen, geen steek houden en omdat (B) er actueel voor burgers in Noord-Irak geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet is, en er geen elementen zijn of door verzoeker worden aangebracht die erop wijzen dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door dergelijk risico. Deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart afkomstig te zijn uit de stad Zakho, gelegen in de Iraakse provincie Dohuk, en zijn land en regio op 31 januari 2018 te hebben verlaten omwille van het feit dat hij een homoseksuele relatie had met een bevriende buurman, S. genaamd, en dit door zijn vrouw werd ontdekt toen zij hen op heterdaad betraptte in bed. Verzoekers vrouw zou meteen de familie hiervan op de hoogte hebben gebracht en de volgende dag klacht tegen verzoeker hebben ingediend. Verzoekers vriend S. zou drie dagen na het incident zijn opgepakt en sindsdien een gevangenisstraf van vijf jaar uitzitten.

De Raad is na grondige lezing van het administratief dossier in navolging van de adjunct-commissaris van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers relaas en de vrees die hij hieraan verbindt.

Uit hetgeen *supra* onder punt 2.3.3 is uiteengezet blijkt dat de adjunct-commissaris het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing op basis waarvan de adjunct-commissaris terecht besluit dat verzoeker niet aannemelijk maakt zijn land van herkomst uit een gegronde vrees voor vervolging te hebben verlaten, te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Verzoeker blijft daartoe echter in gebreke. Hij blijft immers in wezen steken in het louter poneren van een vrees voor vervolging, het volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het uiten van blote beweringen, waarmee hij echter de bevindingen van de adjunct-commissaris niet ontkracht en zijn beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij stelt dat hij niet in staat was de hem gestelde vragen te beantwoorden en in dit verband verwijst naar zijn vermeende lage opleidingsniveau en het culturele aspect van zijn vrees.

Verzoeker stelt dat hij zijn schoolopleiding op de lagere school zou hebben moeten onderbreken, maar dit blijkt in tegenspraak met zijn eerdere verklaringen volgens de welke hij tot het tweede middelbaar naar school is gegaan en besloot er de brui aan te geven omdat diploma's en studies volgens hem geen waarde hebben in Koerdistan (administratief dossier (hierna: AD), stuk 5, verklaring DVZ, nr. 11 en stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 1 februari 2022, p. 5). Verzoeker maakt verder geenszins aannemelijk dat hij door een laag opleidingsniveau niet in staat zou zijn om zijn gedachten te structureren en samenhangende antwoorden te geven, zoals hij in zijn verzoekschrift voorhoudt. Dit blijkt ook geenszins uit de notities van zijn persoonlijke onderhouden op de zetel van het CGVS, minstens laat verzoeker na *in concreto* aan te duiden dat, waar of op welke wijze zijn lage scholingsgraad zijn verklaringen, die betrekking hebben op gebeurtenissen die hij persoonlijk zou hebben meegemaakt en dermate ingrijpend zouden zijn geweest dat hij zijn land van herkomst diende te verlaten, zou hebben beïnvloed. Evenmin toont hij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing.

Wat verder het door verzoeker aangehaalde culturele aspect betreft, wordt niet betwist dat homoseksualiteit in Irak een taboe is en het beleven hiervan of het uiten van zijn mening hierover aanleiding kan geven tot negatieve of gewelddadige reacties van de autoriteiten of de bevolking. De Raad kan ook aannemen dat het geen evidentie is om vrijuit te praten over zaken die betrekking hebben op de intieme privésfeer en dat dit gepaard gaat met een zekere schroom. Verzoeker werd er aan het begin van elk persoonlijk onderhoud op het CGVS evenwel uitdrukkelijk op gewezen dat vertrouwelijk wordt omgegaan met alles wat tijdens deze interviews wordt gezegd. Toen verzoeker tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud werd uitgenodigd om zijn problemen uit de doeken te doen, werd hem nogmaals verzekerd dat hij vrijuit kon praten en dat er op geen enkel ogenblik enig oordeel zou uitgaan van de vragen die zouden worden gesteld (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 1 februari 2022, p. 8). Verzoeker gaf tijdens zijn persoonlijk onderhoud van 1 februari 2022 ten andere zelf aan dat zijn advocaat hem daags voor dit onderhoud gerust stelde en hem ervan kon overtuigen dat alles wat hij tijdens zijn onderhoud zou zeggen tussen vier muren zou blijven, zodat hij zich daarin niet geremd hoefde te voelen (*Ibid.*, p. 13-14). Toen verzoeker tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud aangaf niet alles te willen zeggen uit respect voor de (vrouwelijke) tolk en van de *protection officer* nogmaals de bevestiging te willen krijgen dat hij alles vrijuit mocht zeggen, werd die bevestiging hem ook gegeven. De *protection officer* herhaalde dat de tolk neutraal en professioneel is en dat verzoeker zich door haar niet geremd moest voelen, waarop verzoeker aangaf in detail te zullen antwoorden op de hem gestelde vragen (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 25 april 2022, p. 7). De adjunct-commissaris wijst er voorts in de bestreden beslissing terecht op, en verzoeker betwist in het kader van onderhavig beroep niet, dat uit verzoekers verklaringen afgelegd bij de

DVZ blijkt dat hij toen reeds in niet mis te verstane bewoordingen de kern van zijn voorgehouden problemen heeft aangehaald, waar hij gewag maakte van “*een seksuele relatie*” met een vriend die door zijn vrouw werd ontdekt (AD, stuk 5, vragenlijst, vraag 3.5).

Het houdt aldus geen steek dat verzoeker, die zich van bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming in België heeft beroepen op problemen als gevolg van een verboden homoseksuele relatie, dermate grote moeilijkheden zou hebben gekend om hierover vrij te spreken in het kader van de daaropvolgende interviews dat hierin een verklaring zou kunnen worden gevonden voor de vastgestelde tegenstrijdigheden. De Raad merkt in dit verband nog op dat elk gehoorgesprek stress en emoties met zich meebrengt, maar dat dit geen afbreuk doet aan de plicht om het asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). Dat tijdens de persoonlijke onderhouden geen rekening werd gehouden met verzoekers kwetsbaarheid en zijn bijzondere situatie kan, het voorgaande in acht genomen, niet worden aangenomen.

Waar verzoeker aanvoert dat hij op geen enkele wijze werd gehoord over zijn vermeende homoseksualiteit en de beleving daarvan in zowel zijn land van herkomst als in België, merkt de Raad op dat verzoeker op geen enkel moment tijdens de administratieve procedure heeft aangevoerd dat hij een vrees koestert ten aanzien van zijn land van herkomst omwille van het loutere gegeven dat hij homo- of biseksueel zou zijn. Zijn vrees blijkt daarentegen duidelijk gelinkt aan (de ontdekking van) zijn vermeende seksuele relatie met zijn vriend S., waaraan op goede gronden geen geloof wordt gehecht.

Bovendien blijkt uit de notities van verzoekers eerste persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dat hij wel degelijk bevraagd werd over zijn biseksuele geaardheid en hoe hij die ontdekt heeft, alsook dat er gepeild werd naar de psychologische weerslag van zijn homoseksuele gevoelens en daden gelet op het taboe dat hier in Koerdistan op rust. Er werd verzoeker ook gevraagd naar de manier waarop hij zijn beweerde homoseksuele relatie beleefde (AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van 1 februari 2022, p. 9-11).

In de bestreden beslissing worden terecht vraagtekens geplaatst bij verzoekers bewering als zou hij zijn eigen homoseksuele gevoelens plots hebben ontdekt naar aanleiding van de chatberichten waarin zijn vriend S. avances naar hem toe zou hebben gemaakt, terwijl hij op dat moment al 23 jaar oud was en zijn buurman al jaren kende zonder ook maar ooit eerder amoureuze gevoelens voor hem te hebben gehad. Verzoeker gaf aan dat hij vaak urenlang samen met S. in de vrachtwagen had gezeten toen hij als chauffeur werkte, maar ontkende expliciet zich op die momenten ooit bewust te zijn geweest van zijn biseksuele geaardheid. Dat chatberichten waarin S. zijn liefde aan verzoeker verklaarde dan plots uit het niets bij verzoeker positieve gevoelens opwekken en hem doen inzien dat hij zich ook tot mannen aangetrokken voelt, kan in de gegeven omstandigheden niet overtuigen (AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van 1 februari 2022, p. 9-10 en notities van het persoonlijk onderhoud van 25 april 2022, p. 8).

Verzoeker werd tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud ook gevraagd of hij na S. nog relaties met mannen heeft gehad, waarop hij aangaf hier niet naar op zoek te zijn uit vrees dat de Belgische autoriteiten hem zouden deporteren indien hij in België een homoseksuele relatie zou onderhouden en de politie hem zou betrappen en dat de situatie op dat vlak overal ter wereld dezelfde is (AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van 1 februari 2022, p. 12). Nog daargelaten dat het niet kan overtuigen dat iemand die in zijn land van herkomst vervolging vreest omwille van zijn homo- of biseksuele geaardheid zich niet terdege informeert over de behandeling van homo- en biseksuelen in het land waar hij internationale bescherming vraagt, dient uit voormelde verklaringen te worden afgeleid dat verzoeker er klaarblijkelijk van uitging dat de Belgische autoriteiten hem niet kunnen of willen beschermen tegen daden van vervolging gerelateerd aan zijn vermeende homo- of biseksualiteit, terwijl hij net om die reden verklaart een verzoek om internationale bescherming in België te hebben ingediend.

Gelet op het voorgaande, maakt verzoeker geen vrees voor vervolging omwille van een vermeende homo- of biseksuele geaardheid aannemelijk en is de verwijzing naar de bij het verzoekschrift gevoegde informatie over de behandeling van homoseksuelen in Irak *in casu* niet dienstig. Het aanhalen van algemene informatie volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft daartoe in gebreke.

Verzoekers verwijzing naar een arrest van de Raad van 29 juni 2022 is evenmin dienstig, nu rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013,

nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien dient elk verzoek om internationale bescherming individueel te worden beoordeeld, rekening houdend met de elementen eigen aan het concrete geval. Verzoeker toont niet aan dat de feiten en persoonlijke omstandigheden die ten grondslag lagen aan de rechterlijke uitspraak waarnaar hij verwijst dezelfde zijn als, dan wel vergelijkbaar zijn met, deze die *in casu* aan de orde zijn.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet om verzoeker het voordeel van de twijfel te kunnen verlenen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Irak.

2.3.5.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat verzoeker de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten en vrees niet aannemelijk maakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt gevisieerd.

2.3.5.3. Wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Irak een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Zowel uit de *UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq* van mei 2019 als uit de *EASO Country Guidance Note : Iraq* van juni 2022, waaraan gerefereerd wordt in de aanvullende nota die door de verwerende partij op 25 oktober 2022 werd neergelegd, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Irak de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat, gezien zijn verklaringen met betrekking tot zijn regio van herkomst in Irak, *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk moet worden beoordeeld.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, concludeert de Raad samen met de adjunct-commissaris dat er actueel in de provincie Dohuk geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die aanwezig is in of terugkeert naar deze regio louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Dit wordt ook bevestigd in voormelde *EASO Country Guidance Note* over Irak van juni 2022 (p. 190-192).

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een daglicht stellen. Waar hij in zijn verzoekschrift uitvoerig ingaat op de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad, gaat verzoeker eraan voorbij dat *in casu* slechts de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk relevant is, gelet op zijn niet-betwiste herkomst uit deze regio en voormelde regionale verschillen. Verzoeker citeert voor het overige slechts uit een verslag dat hij niet voegt en waarvan hij evenmin enige referentie opgeeft, welk citaat bovendien geen betrekking blijkt te hebben op de provincie Dohuk.

Er wordt echter niet ontkend dat de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest *Elgafaji* (HvJ 17 februari 2009, C-465/07) heeft gesteld, de vraag of verzoeker persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Dohuk voor hem dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Daarbij dient te worden vastgesteld dat blijkens voormelde *EASO Country Guidance Note* van juni 2022 de mate van het willekeurig geweld in het district Zakho van de provincie Dohuk, waaruit verzoeker verklaart afkomstig te zijn, hoog is en dat een lager niveau van individuele elementen vereist is om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die naar dit district terugkeert een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet loopt (p. 48, 192).

Verzoeker laat evenwel na het bewijs te leveren dat hij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in zijn regio van herkomst. Hij laat in dit verband gelden dat hij “*de zoon van een voormalige hooggeplaatste in het leger van Saddam Hussein is*” en dat hij “*anderzijds verantwoordelijk is voor de veiligheid van de grootste raffinaderij van het land*”, doch deze beweringen vinden geen enkele steun in de gegevens van het dossier waarop de Raad vermag acht te slaan en worden niet verder gestaafd. Bovendien wordt niet toegelicht in welke zin dit persoonlijke omstandigheden zouden zijn die het risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in verzoekers hoofde vergroten. Verder haalt verzoeker aan dat er ernstige aanduidingen bestaan dat hij in geval van terugkeer het risico loopt om het slachtoffer te worden van nieuwe vervolgingen van sjjiitische milities, alsook van aanslagen van IS. Echter blijkt nergens uit de elementen van zijn dossier dat hij eerder door sjjiitische milities of IS zou zijn geïdoleerd, nog daargelaten de opmerking dat persoonlijke omstandigheden zoals bedoeld in voormelde rechtspraak van het Hof van Justitie geen elementen betreffen die erop duiden dat de verzoeker specifiek wordt geïdoleerd door de actoren van het in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet bedoelde geweld, dat per definitie willekeurig is.

2.3.5.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

S. WILLAERT